

INFORMATOR

NSPRV

BESPLATAN PRIMERAK

sindiso@ptt.yu
www.nsprv.org

NEZAVISNI SINDIKAT PROSVETNIH RADNIKA VOJVODINE • GODINA 2 • MAJ 2008 • BROJ 12

VASIN SEKRETAR ZA RAD

Skupština AP Vojvodine izabrala je diplomiranog pravnika Miroslava Vasina za člana Izvršnog veća AP Vojvodine i pokrajinskog sekretara za rad, zapošljavanje i ravnopravnost polova. Ovu funkciju je do sredine prošle godine obavljala Snežana Lakičević- Stojčić.

Miroslav Vasin, rođen je 18. juna 1955. godine u Beogradu. Završio je gimnaziju u Bečeju, a Pravni fakultet u Beogradu. Od 2002. do 2008. godine zaposlen je u Pokrajinskom sekretarijatu za rad, zapošljavanje i ravnopravnost polova kao pomoćnik pokrajinskog sekretara. Bio je i sudija u Sudu časti Privredne komore

SFRJ. Član je Saveta za zapošljavanje Republike Srbije, sekretar Socijalno-ekonomskog saveta AP Vojvodine i predsednik Saveta za zaštitu na radu i zaštitu zdravlja na radu. Član je Saveta za izbegla, prognana i raseljena lica.

Tokom radnog usavršavanja objavio je nekoliko stručnih radova: "Socijalni dijalog - evropska tekovina bez alternative", "Uticaj privatizacionih procesa na problem nezaposlenosti", "Uloga regiona i lokalnih zajednica u zapošljavanju" i "Samozapošljavanje kao osnovni stub zapošljavanja".

KOLIKO NAS STVARNO IMA?

„Jalov“ posao oko utvrđivanja broja zaposlenih u obrazovanju

Nezavisni sindikat prosvetnih radnika Vojvodine je, utvrđujući listu prioriteta, na prvo mesto stavio problem racionalizacije mreže škola i broja odeljenja (čitaj: sigurnost radnog mesta). Svima je jasno da usklađivanje mreže škola (i broja odeljenja) sa „obračun-

skim učenicima“ neminovno dovodi ili (i) do smanjenja broja izvršilaca ili (ii) povećanja norme nastavnika. Iako se Protokolom sa kraja prošle kalendarske godine Vlada Republike Srbije i resorno ministarstvo obavezalo da će ovo biti jedan od najvažnijih poslova

kojim će se baviti u tekućoj školskoj godini i o kome zavisi i ono imaginarno povećanje od 5% po završenoj racionalizaciji, gotovo je potpuno izvesno da od tog posla neće biti ništa.

(Kompletan tekst možete pročitati na str. 4.)

ŠTA TO ŠTAMPA GSPRS „NEZAVISNOST“

U vreme dok smo pripremali 11. broj našeg Informatora, naše članstvo je dobilo na ruke list koji, samo na prvi pogled, izgledom i formom liči na Bilten koji je godinama uređivao bivši predsednik GSPRS „Nezavisnost“ Hadži Zdravko Kovač, ali koji se sadržajno pretvorio u nešto dijametralno suprotno – neiscrpan izvor laži, klevete i neistina. Čak nije ni sigurno čiji je to Bilten – da li onoga što je ostalo od GSPRS „Nezavisnost“ ili Pedagoškog pokreta Srbije.

Tzv. Bilten izašao je u, da ne poverujete, formi četvorbroja (59-62) i treba da pokrije period od novembra 2007. do februara 2008., tako da su se u njemu našli i prilozi povodom Svetuskog dana učitelja, 5. oktobra, sa zakašnjenjem od gotovo pola godine, ali, šta da radimo, nije lako popuniti čak 12 strana teksta, pa se stoga urednik odlučio na „bajate“ tekstove. Jedna od najvažnijih informacija sa prve strane Biltena je da je 23.03.2008.g. izabrano novo rukovodstvo, a da je za predsednika Glavnog odbora izabran prof. dr Tomislav Živanović. Neverovatno je kako je uvaženi predsednik, ovaj put u funkciji glavnog i odgovornog urednika, uporan u lažnom predstavljanju u javnosti, što je, usput rečeno krivično delo, i kako uporno uz ime dodaje titulu koju nema.

Druga, po uredniku, vrlo važna je vest je da je GSPRS „Nezavisnost“ „prisutna na Kosovu i Metohiji“. Nejasno je kako „Nezavisnost“ može biti prisutna tamo gde ne postoji niti jedan njen član, a još manje šta to znači da je Glavni odbor GSPRS „Nezavisnost“ osnovao Regionalni odbor za Kosovo i Metohiju (sa centrom u Kosovskoj Mitrovici). Pa valjda je to trebao biti Pokrajinski odbor. Ili to Glavni odbor GSPRS „Nezavisnost“ prejednicira neko rešenje za Pokrajinu koje drugi zasad i ne znaju. Očigledno je da su predlagači ovakvog načina organizovanja GSPRS izgubili osećaj za realnost, ili su se možda opet natociljali na političke stavove narodnjačke koalicije.

(Nastavak teksta na str. 7.)

OKONČANA GNA

GLOBAL CAMPAIGN FOR
EDUCATION

I ove godine GCE (Global Campaign for Education) je organizovala zajedničku akciju „Najveća lekcija“ u sklopu Globalne nedelje aktivnosti (GWA) od 21. do 27. aprila 2008. godine. Cilj je bio da se pozove u škole što više političara kako bi bili upoznati sa diskriminacijom kojoj su izložene poje-

dine marginalizovane grupe i pojedinci i naglasila važnost „Obrazovanja za sve“ (EFA). Očekuje se i da je 23. aprila ostvaren novi svetski rekord na „Najvećem času“ i da je „Najveća lekcija“ uspešla. Međutim, milenijumski razvojni ciljevi opasno su ugroženi.

(Nastavak teksta na str. 5.)

ZA ŠKOLU BEZ NASILJA! Nastavlja se akcija prikupljanja potpisa za izmenu Krivičnog i „Krovnog“ zakona

Nezavisni sindikat prosvetnih radnika Vojvodine nastavlja aktivnosti oko potpisivanja peticije kojom bi se pokrenula procedura u Narodnoj skupštini Republike Srbije za izmenu Krivičnog zakonika RS i Zakona o osnovama sistema obrazovanja i vaspitanja. Dobar odziv nastavnika, ali i drugih javnih poslenika govori da se velik broj ljudi koji obavljaju „delatnosti od posebnog društvenog interesa“ na svojim radnim mestima ne oseća bezbedno, već pre slično na „glinene golubove“ na koje svaki „slobodan strelac“ ima pravo da nekažnjeno puca.

(Nastavak teksta na str. 5.)

ПОЧЕЦИ ОБРАЗОВАЊА УЧИТЕЉА НА СЛОВЕНСКОМ ЈУГУ

Како су школе посветовљене

Почети образовања учитеља на словенском југу и првој установи за образовање учитеља, сомборској Норми, најуге су повезани са општим стањем образовања у 18. веку у оквиру школског система Хабзбуршке монархије. У то време осећају се снажне потребе за коренимом реформом образовног система, а нарочито у другој половини века.

Кроз рани средњи век и читав феудални период широм Европе, школа и образовни систем су, генерално гледајући, били „својина“ цркве (било католичке, било православне). То је, истовремено, значило да су свештена лица првенствено, па и други црквини људи били носиоци рада у школама, а цркве су одређивале циљ и задатке образовања, па самим тиме и „кројиле“ наставне планове и програме. Примарни задатак школе био је да припрема кадар, у првом реду у функцији цркве, а како су у то време држава и црква ишле „руку под руку“, мале су разлике у карактеру тог јединства у различитим европским земљама. Унутар многонационалне и вишекласне монархије постојале су бројне специфичности, управо због тога што су поданици империје били различитих вероисповести. Након мира потписаног 1699. г. у Сремским Карловцима, унутар монархије нашао се велик број некоатоличких становника – православних Срба, Румуна, протестаната Словака и Мађара, што је што је условило појаве специфичности школства у монархији.

Генерално гледајући, у свој Европи, па тако и у крајевима под влашћу Хабзбурговаца, видљиве су тенденције посветовљавања школе. Тај процес се унапређивао настајањем грађанске класе и потребама управо тог слоја друштва. Грађанству су била неопходна другачија знања него она која је давала црквено образовање. Ове своје интересе су остваривали у тешким идејним борбама, али повремено и револуционарним дешавањима. Посебно су били компликовани процеси еманципације грађанства у многонационалној и вишекласној „дунавској“ монархији у условима континуираних спољних ратова и унутрашњих сукоба који су кочили напредак.

Генеза реформе образовног система у држави Хабзбурговаца је поприлично дугачка и уско везана са истим процесом у немачком језичком подручју и Европи уопште. Тај процес „долази на дневни ред“ након окончања седмогодишњег рата 1756-63. године у коме су на аустријској страни учествовали бројни наши граничари и у коме је проблем писменог подофицирског кадра избио у први план. У том процесу важан је и моменат укидања језуитског реда 1773. године у Аустрији, што је практично значило да се из руку Језуита изузимају школе којима су они управљали (међу њима и универзитет у Бечу).

Ранији покушаји реформе школства намењеног широком народним масама давали су сасвим скромне резултате; „Нормална“ школа у Бечу отворена 02.01.1771. године обухватала је свега 20% деце стасале до школске доби и врло брзо је запала у кризу. На позив царице Марије Терезије пруски краљ Фридрих Велики дозволио је свом поданику, чувеном педагогу Јохану Игнацу Фелбигеру да дође у Беч, након чега су ствари кренуле боље. Након доласка у Беч, Фелбигер је израдио „Општу школску уредбу“, односно закон који је царица потписала у децембру 1774. године. Овим законом, који се првенствено од-

носио на основне школе, на немачком наставном језику, положени су практично темељи основног школства за целу монархију. Тим законом уведено је општеобавезно основно школовање и свако место које је имало парохију било је у обавези да има основну школу о којој је општина, односно у ширем смислу држава, била у обавези да води бригу. На тај начин учитељи су престали бити зависни од цркве и постали су, практично, државни службеници.

Што се тиче наставних планова које сада прописује држава, веронаука не нестаје из планова, али су бројни световни предмети који су дотад били незаступљени, јер је држава проценила да су неопходни развоју грађанског друштва и у општем грађанском животу. Тако је остварен крупан почетни корак у посветовљавању обавезног образовања, међутим, са великом класном обојеношћу; у основном образовању установљени су разни степен знања која се дају различитим слојевима. Другим речима, сва деца нису учили исто: деца сељака су у тривијалним школама учили да обрађују земљу, веронауку, читање, писање, четири основне рачунске операције, упутство у честит живот, привреду и занатство, док су се у главним или градским школама изучавале основе латинског језика, географија, историја, геометрија, цртање и писмени састави. У седиштима школских округа деца су могла да посећују нормалну школу, при којој су одржавани и течајеви за образовање учитеља.

Оваком поделом по први пут се недвосмислено нагласило да учитељски посао могу обављати само школовани људи, што јасно говори какав је квалитет образовања био дотад. Дотадашњи учитељи били су бивши црквени поници, ислужени каплари и сличан кадар, који су и сами једва знали читати и писати.

Општом уредбом су се оствариле могућности да се образовни систем развија, чему је придонела и бројна нормативна регулатива и бројна акта које су доносиле државне власти. У то време илirsка дворска депутација је израдила упутство за поправљање стања у православним школама (српским и румунским), „у царским краљевским наследним земљама“. Овде је установљено правило да учитељ може бити само „домородац православне вере“, при чему се сматрало да се у учитељску службу не могу примати Руси, којих је у претходним деценијама било међу српским учитељима. Инсистирало се и да свештеници не буду и учитељи, јер су „оптерећени својим парохијским дужностима“.

Исти принципи потврђени су у Школском уставу (Schulsystem), који је царица Марија Терезија потписала 02. новембра 1776. године. Овај систем се примењивао само на део Баната, док су у делу Баната који је потпао под војну крајњу важиле Опште школске уредбе. Тражила се прописана квалификација, учитељ је морао бити православне или католичке вере (протестанти су били искључени из могућности да буду учитељи). Затечени неквалификовани учитељи морали су се доквалификовати или напустити службу. Принадљности учитеља утврђују се писаним уговорима са општинама, а родитељи су били у обавези да децу редовно шаљу у школу. Са друге стране, учитељи су били обавезни да реализују прописани наставни план и програм и то према одобреним уџбеницима. На тај начин се спречавао увоз и употреба књига штампаних у Русији. Забележено је да је бечки штампар Јосиф Курцбек добио привилегију да у наредне

две деценије буде једини овлашћени штампац „илирских“ (ћириличних) књига у дунавској монархији. Тако је Курцбек штампао, не само књиге за школске потребе, него и многе важне књиге за српски народ, и то све до 1792. године.

Након што је савладан отпор католичке цркве унутар уже Аустрије, хабзбуршке власти су врло вешто спроводиле школске реформе код православног дела становништва. У томе им је умногоме помагала православна црква, која је на неки начин, тзв. привилегијама и регуламентима, имала благо наглашен привилегован положај. Власти су то подржавале из разлога великог утицаја црквеног клира и обичног свештенства на непросвећене народне масе, а малобројни школовани Срби (и Румуни) поздрављали су сваки корак у правцу подизања просвете.

Развој православних школа се унапредило након што су власти у Бечу одлучиле да и српске и румунске школе треба довести на савремен ниво. Том послу приступило се плански и организовано. У сарадњи са митрополитом Викентијем Јовановићем, одабрано је језгро младих људи који су претходно школовани у Бечу и обучени за спровођење реформе српских основних школа: Теодор Јанковић Миријевски, Стефан Вујановски, Марко Сервици и Аврам Мразовић. Посебно је значајно дело Сомборца Аврама Мразовића, најзначајнијега за почетак и тридесетогодишње образовање учитеља у целој Бачкој и шире. Миријевски је најистакнутија фигура у историји српског образовања у Банату у 18. веку, а Стефан Вујановски је играо врло значајну улогу у подизању српских школа у Срему, Славонији и Хрватској, док је Марко Сервици одустао од рада у школству, иако је за њега био припремљен и одлучио се за црквену службу.

Аврам Мразовић је 26.07.1776. године формално упутио молбу Илирској горској депутацији, иако је ствар већ раније била уговорена да у Бечу буде примљен за полазника течаја који ће га оспособити „за школског директора какав је потребан нашој илирској нацији“. У тој молби написаној на немачком језику он још каже „да му је небо даровало поред вредноће и толико снаге“ да је „после изучавања хуманистичких разреда“ у свом родном Сомбору, а касније у Печуху и Пешти могао почети правне науке. У Бечу је Мразовић од 01. новембра 1776. до 14. априла 1777. редовно похађао „јавну наставу граматике и ортографије“, а почев од 01. маја 1777. у наредних шест месеци, он је у Бечу завршио и курс за „директоре“ основних школа. То је практично значило да је оспособљен за наставника и управитеља централне школе једног школског округа и оспособљен за инспектора, односно надзорника, што је била терминологија за тадашње директоре основних школа. Овом обуком Мразовић је био обучен и упознат са прописима потребним за организовање рада у школама за нове учитеље, са школском администрацијом и свим оним што је требао да зна и о чему треба да поучава директор школе.

Царичином одлуком од 29. новембра 1777. године, уз сагласност Мађарске канцеларије од 01. маја 1778. и поновљеним царичиним актом од 29. маја 1778., Аврам Мразовић је постављен за директора свих школа у Печујском округу. Он је изабрао Сомбор за своје седиште, и отпочео пионирски посао на образовању српских учитеља, који од тад, у Раванграду, непрекидно траје пуних 230 година.

Piše: *Ljubica Zelić*, novinar Somborskih novina

MLADI I EKSTREMIZAM: SOMBOR

PARE I MOĆ

Poslednji ratovi probudili su u ljudima neka stara sećanja, ekstremizmi su se usiljili, a potpomagani sa svih strana, prosto su stvorili atmosferu netrpeljivosti svih prema svima. Mlada generacija nije ništa ekstremnija od odraslih, a odgovornost za njihovu agresivnost snose upravo odrasli. Na prvom mestu roditelji. Nemamo izgrađen sistem vrednosti, nemamo ozbiljnu i pravnu državu, radi ko šta hoće bez ikakvih posledica, sve je dozvoljeno... Kao u saobraćaju. Bez obzira na jasna pravila, put prelazi ko gde hoće i kada hoće, vozači divljaju za volanima... Povrh svega toga ljudi su jako siromašni. Siromaštvo svakome teško pada, s tim se ljudi najteže mire, a iz siromaštva se rađaju kompleksi. U toj i takvoj atmosferi i okruženju, kada toj mladoj generaciji zapravo ništa ne nudimo, mnogi od njih su zbunjeni, nisu u stanju da sagledaju, očne i procene stvarno stanje stvari, prosto ne znaju šta hoće, nemaju životni cilj, nemotivisani su... A kako su u životnoj dobi u kojoj jesu istražuju svoje granice. I čekaju i gde treba i gde ne treba. Zato me lično, i ne čudi to nasilničko ponašanje jednog dela mlade generacije - kaže Manda Prišing, predsednica somborskog Udruženja građana "Ravangrad", koje je Somborcima dobro znano upravo po mirovnom predznaku, neodvojivom negovanju tolerancije i međusobnog uvažavanja i poštovanja.

Cela priča zapravo se vrti isključivo oko para i moći, i sve vrste i podvrste ekstremizma idu u paketu, i neodvojive su jedna od druge. Ekstremno ponašanje kod mladih ljudi ponekad se prosto isprovocira, zavisno od toga da li mu je prethodio neki događaj ili nekom moćniku nešto treba. Znae kako kažu: "U mekan vosak se može utisnuti i anđeo i đavo"! Prosto je za nepoverovati šta sve ne piše na fasadama somborskih kuća i koju poruku šalju ti grafiti. Najčešće su na meti Jevreji, Romi, Hrvati i Albanci. Čak i policija, koja najčešće ni ne reaguje na ove pojave. A sve to što pišu po zidovima, ti mladi ljudi su od nekog čuli ili im je neko rekao da baš to napišu. Svima je danas jasno da se mladom generacijom i te kako lako može manipulirati, ali i dalje sam ipak na stajalištu da su roditelji najodgovorniji za svoju decu - napominje Manda Prišing.

KOMŠIJINA KRAVA JE ZA SADA DOBRO!

Sombor oduvek slovi za pitom, miran i po malo uspavan i usporen grad. U njemu i danas relativno mirno živi oko dvadesetak nacionalnosti i zato će ekstremizam, u onom svom najsirovijem značenju (nepomirljivost, krajnja sredstva, nepopustljivost, poslednje utočište) malo ko vezati za ovu sredinu. Nije isključeno da ekstremizam na ovim prostorima prosto još nije u dovoljnoj meri prepoznat, što bi ga svakako učinilo i transparentnijim

SLIKE RODITELJA

Da su odrasli, odnosno roditelji, najodgovorniji za ponašanje svoje dece i da je kućno vaspitanje kičma ličnosti, smatra i Jelena Sivulka, psiholog u najvećoj, uz to i izrazito muškoj, somborskoj srednjoj školi.

"Današnja generacija tinejdžera se ne seća ni rata ni inflacije. To su sećanja i slike njihovih roditelja, i oni na te događaje gledaju njihovim očima. Dom i porodica filtriraju sve ono što se u detetovom okruženju dešava, a mladost sama po sebi želi velike promene, da menja svet oko sebe. Problem je u tome što su i njihovi roditelji danas samo nemi posmatrači događaja, što je oko milion njih bez posla, što su postali apatični, bezvoljni, što su izgubili autoritet kod svoje dece, što svako ima neki svoj sistem vrednosti, jer pravi ne postoji, što nema vladavine prava... I tu energiju koji mladi po prirodi nose sa sobom - ponekad je prosto koriste na pogrešan način. Jer neko i te kako dobro ume da manipuliše i tim mladim ljudima i tom energijom - kaže psiholog Sivulka. Na temu nasilja u školi radila sam jednu anketu sa oko 900 učenika i došla do podatka da je 60 posto mladih negde detektovalo neki oblik nasilja. Jedno od pitanja bilo je kome bi se prvo obratili ukoliko se nađu u problemu i ono što me zabrinjava jeste da se njih 30 posto nikome ne bi obratilo za pomoć. Ni vršnjacima, ni roditeljima, ni stručnjacima. A kako je u

našoj kulturi veoma popularan ponos i inat - prostora za manipulaciju ima i previše. Sve je to produkt vremena u kojem smo živeli, jer danas se tačno zna ko je koje nacionalnosti, ko je koje vere i mnoga deca prosto u krugu svoje porodice budu na neki način ohrabrena za ispad po nacionalnoj, verskoj ili nekoj drugoj osnovi. Ono što je takodje zabrinjavajuće jeste da smo se prosto navikli na sve to, ne reagujemo, a da bi zlo napredovalo dovoljno je da jedan dobar čovek ne uradi ništa. I dalje smatram da je Sombor mirna sredina. Istina malo učmala, spora, učaurena, ali sredina bezbedna za odrastanje - rekla nam je Jelena Sivulka.

Sredinom marta ove godine, u kasnim noćnim satima, kamenom kockom razbijen je prozor i oštećena roletna na objektu Adventističke crkve u Somboru. U saopštenju Odeljenja kriminalističke policije stoji da tokom istrage nije utvrđeno da je ponašanje Darka M. (1987.) iz Ugrinovaca (!) bilo usmereno na izazivanje verske mržnje. Postoji osnovana sumnja da se radi o krivičnom delu uništenje i oštećenje tuđe stvari. Zvanično, od strane nadležnih državnih organa, nije takodje potvrđeno ni da razbijanje prozora na Pravoslavnoj crkvi, o Božiću, ima versku pozadinu.

„Kako je zvono izliven, tako i zvoni” - kaže jedna poslovnica.

UVEK SU DRUGI KRIVI

Sombor je, zbog svog geografskog položaja i svih protekli ratnih događanja u neposrednoj blizini prosto mogao da "eksplodira". Ali, nije. Na tromeđi je između Srbije, Hrvatske i Mađarske i to na svega desetak kilometara od granice. U sam grad se, u onim najvećim izbegličkim talasima sredinom devedesetih, sliilo više od 20.000 prognanih i izbeglih lica sa prostora bivše Jugoslavije. Sombor je i pre ovih događaja, a i danas nekako važi za tu Jugoslaviju u malom. Svu tu svoju nacionalnu, versku, pa ako hoćete i političku različitost, pretvorio je u svoju prednost, svoje bogatstvo. Uz, ipak, neke sporadične incidente.

„Osnovni razlog pojave ekstremizma na ovim našim prostorima je potpuno poremećen sistem vrednosti. Čitava mlada generacija izašla je iz ratova i razočarala se pre svega političkim vrednostima. Mladima je ekstremizam privlačan jer im predstavlja dostupniju alternativu za sve ono što nemaju i što ne mogu. Zato što veliki broj mladih nije u stanju da uhvati korak sa tranzicijom, da putuje, da radi, pa čak ni da se školuje. A ako neko i radi, bedno je plaćen. Za situaciju u kojoj su se našli, naravno, uvek im je kriv neko drugi. Aktuelna vlast ničim im ne pomaže da izađu iz te bezizlazne situacije, jer joj takva situacija zapravo i odgovara. Ono što je nedopustivo jeste ta pasivnost mlade generacije. Sve dok mladi ljudi bar deo problema ne uzmu

u svoje ruke i sami počnu da ih rešavaju, ništa se neće promeniti - smatra Tamara Stojković, studentkinja sociologije i volonterka u nevladinom sektoru. - Pravo ime za ekstremizam je nasilje, kako fizičko, tako i verbalno, i u vidu nekih sporadičnih incidenata ispoljavao se i u našem gradu. Pokušaji stvaranja atmosfere međuetničke netrpeljivosti bili su praćeni razbijanjem prozora na objektima koji pripadaju pojedinim nacionalnim manjinama, zatim ispisivanjem grafiti sa huškačkim i uvredljivim porukama, a rušenje 18 nadgrobničkih spomenika na Velikom katoličkom groblju u Somboru jula 2004.

godine, kao i napad na privatne kuće i objekte Albanaca te iste godine za mene su najočigledniji primeri ekstremizma. Pre par meseci, na primer, u Somboru je, za sada nepoznata grupa lica, napala jednu Kineskinju. Ekstremistima su i Kinezi krivi - kaže ova mlada devojka.

i dakako - vidljivijim. Naravno, erupcija agresivnosti među mladom generacijom, čak i auto-agresivnosti, nasilničko ponašanje i vršnjačka netrpeljivost nisu zaobišli ni mlade na severu Bačke. Toga je bilo i biće, tvrde mnogi, a takvo ponašanje niko ne povezuje isključivo sa političkom, verskom, ili nacionalnom netrpeljivošću.

Sombor je oduvek bio i grad mladosti. Ima oko 15.000 učenika, obrazovni je, kulturno-sportski i društveno-politički centar Zapadno-bačkog okruga. U njemu je šest osnovnih i šest srednjih škola, Muzička škola, Dom učenika, Pedagoški fakultet, Pozorište,

Muzej, Škola za obrazovanje odraslih, Specijalna škola "Vuk Karadžić"... Bilo je, istina, događaja koji su šokirali njegove žitelje. Pre nekoliko godina jedan srednjoškolac se u učionici ubio očetim pištoljem. U drugoj školi, ostavljeni mladić je na odmoru, ispred fiskulturne sale, ranio svoju bivšu, a u Ravangradu se još uvek prepričava svirepo ubistvo jednog mladića na ulici. Njegovi vršnjaci, golim rukama, su ga tukli do smrti. Međutim, u pozadini i ovih najdrastičnijih događaja, kako se kasnije i pokazalo, nije bila ni verska, ni politička, ni nacionalna netrpeljivost, nego (za nepoverovati) - ljubav!

КОЛИКО НАС ИМА?

„Јалов“ посао око утврђивања броја запослених у образовању

Независни синдикат просветних радника Војводине је, утврђујући листу приоритета, на прво место ставио проблем рационализације мреже школа и броја одељења (читај: сигурност радног места). Свима је јасно да усклађивање мреже школа (и броја одељења) са „обрачунским ученицима“ неминовно доводи или (и) до смањења броја извршилаца или (и) повећања норме наставника. Иако се Протоколом са краја прошле календарске године Влада Републике Србије и ресорно министарство обавезало да ће ово бити један од најважнијих послова којим ће се бавити у текућој школској години и о коме зависи и оно имагинарно повећање од 5% по завршеној рационализацији, готово је потпуно извесно да од тог посла неће бити ништа.

Додуше, да би изгледало да Министарство просвете ипак нешто чини, Министарство је преко школских управа доставило свим директорима основних и средњих школа план активности којим би требало утврдити стваран број запослених у школама, јер је сасвим извесно да у овом тренутку постоји разлика од између 3.000 и 8.000 обрачунских и стварних радника. Како су и раније под материјално-кривичном одговорношћу директори били у обавези да дају апсолутно тачне податке и како су школске управе биле у обавези да то исто провере, остаје нејасно ко се то игра са нашим (државним) средствима и ко то стварним радницима ускрађује право да у оквиру планираног буџета остваре знатнији раст плата од онога који је на овакав начин могућ.

Сигурни смо, а то су најавили и сви кључни доносиоци одлука у сектору буџетског планирања и реализације, да је могуће новчану масу повећавати највише до степена планиране инфлације (6% за ову годину). Самим тим, плаћањем већег броја запослених од стварно потребних, јасно је да ће „део колача“ који свако од нас треба да добије у виду зараде бити окрњен и да ће, највероватније, 2008. година бити прва година у којој плате запослених у просвети неће бити реално сачуване. О реалним повишицама, сасвим је извесно, нема ни

говора.

Раст цена, инфлација која се отима контроли и буџетско ограничење једино могу резултирати реалним падом зарада. Стога је неопходно учинити напор да се у школске финансије уведе више реда, јер је јасно да магична реч – ребаланс буџета, ће се односити само на појачане активности око покушаја задржавања Косова и Метохије у матици, али не и поправљања материјалног положаја запослених у образовању. Надлежна министарства су дужна синдикатима дати одговоре и на нека друга питања, попут питања зашто је издвајање по просветном раднику у централној Србији веће за око 5% него издвајање по просветном раднику у АП Војводини и да ли је то политички или економски оправдано да запослени просветари на Косову и Метохији су били запослени у просвети на Косову и Метохији добијају плату по два, па чак и по три основа. И то, наравно, из истог буџета. Јасно је тиме да средстава нема довољно, а да их неће ни бити у догледно време, што би нас могло довести до ситуације у којој су се нашле колеге у мађарском образовном систему, којима је држава због нереализованих реформи слала онолико средстава колико је она сматрала да је то потребно, а не колико им стварно и треба. Остатак су надомештале ЈЛС, а неке богами и нису.

Техничка влада је, сасвим сигурно, слаб гарант да ће захтеви просветара бити испуњени у догледно време и сасвим је извесно да нас у скорој будућности чекају „вунена времена“. Још мање гаранције да ће посао бити урађен и број стварних извршилаца тачан и коначан су школске управе, јер смо сведоци чињенице да су управо оне пропустиле да уоче крупне погрешке оних који су у тзв. „првом и другом кругу“ (одласку запослених уз стимулативне отпремнине) дозволили да се паре намењене смањењу броја извршилаца у просвети искористе управо за свођење броја запослених на одржив број, а не употребе за побољшање материјалног положаја оних који су „једном или чак са обе ноге“ већ били у заслуженој пензији. Посебна је прича плаћање великог броја апсол-

вената, мимо законске регулативе, са VII степеном, а на основу одлука начелника школских управа, чак и у случајевима када је то у супротности са тумачењем министарства и Управе за трезор, где се такве могућности дозвољавају само у изузетним случајевима и то уз одобрење Министарства просвете, а не и школске управе. Тако ћемо и даље плаћати апсолвенте пред пензијом или оне којима је остало толико испита да то не могу завршити ни за више година. Истовремено је јавља потпуно оправдано незадовољство стручних наставника са VI степеном који имају знатно мање плате од апсолвентата који су, ипак, само средњошколци.

Министарство просвете мораће се убрзано забавити и проблемом решавања „заштитених“ радника, јер сасвим је сигурно да и они, уз све наведене категорије, троше просветни буџет у коме и више нема места да се понешто издвоји за нове повишице и плате, јер је и по Протоколу од 11.12.2007. године Министарство просвете прихватило да разлику од 6%, колико је нудило Министарство финансија, па до 10% колико је утврђено Протоколом, исплати са сопствених апропријација. Како је и досад за плате запослених издвајано готово 88% просветног буџета, јасно је да остаје све мање простора за било каква давања и плаћања из њега. Додуше, нигде и није забележено да се цео буџет потроши на плате, а не и на побољшање материјалних услова, стручног усавршавања, опрему, инвестиције и све оно што би требало да поправи стање у српском образовном систему.

НСПРВ одбија могућност да због реализације плана активности око рационализације мреже и утврђивања стварног броја запослених зараде касне, јер тиме би се увео опасан прецедан, нарушио колективни уговор, а оправдано постоји могућност и да се поново постигнута динамика наруши и да се постепеном померањем рока исплате запосленима „украде“ једна или више плата. То смо имали прилике да видимо пре десетак година, када су плате касиле и по 120 дана од једне до друге исплате. Било – не поновило се.

Хаџи Здравко М. Ковач, проф.

СПОРНА РЕПРЕЗЕНТАТИВНОСТ

Одбор НСПРВ-СОБ упутио је 11.04.2008. год. упозорење Републичком одбору за утврђивање репрезентативности којим наглашава да је дошло до статусних промена у досад репрезентативним синдикатима просвете и упозорава да неће признати нетранспарентну и на „старим“ приступицима утврђену репрезентативност синдиката запослених у образовању.

Поштовани,

Синдикат Образовања Београда и Независни синдикат просветних радника Војводине су 17.03.2008. године потписали Споразум о сарадњи и удруживању. На тај начин су постали и репрезентативан синдикат у делатности образовања. У овом моменту су ове две организације конституисале Одбор за координацију, који треба да припреми Конгрес уједињења. Након тога затражићемо од Одбора ново утврђивање репрезентативности синдиката у делатности образовања.

Како постоји оправдана сумња да ће, у међувремену, бивше матичне организације

ових синдиката: Синдикат образовања Србије и ГСПРС „Независност“, покушати утврдити нову репрезентативност са старим приступицима, или приступицима НСПРВ и СОБ, или чак се међусобно признати, дужни смо Вас упозорити на ту чињеницу. Ово им је, евентуално, и могуће остварити из разлога што су у Одбору за утврђивање репрезентативности, уз представнике Министарства рада и Удружења послодавца, једино представници СССС и УГС „Независност“.

Како је одласком великог броја чланова из СОС-а и ГСПРС „Независност“ доведена у питање раније утврђена репрезентативност ових синдиката, постоји бојазан да им Одбор на основу неважећих приступицима призна репрезентативност. Одбор за координацију НСПРВ-СОБ ће у том случају оспорити тако утврђену репрезентативност.

Посебну пажњу ћемо обратити и на утврђивање репрезентативности синдикалних централа, јер је потпуно јасно да једна од њих, наводно репрезентативних – УГС „Независност“, у овом тренутку нема довољан број чла-

нова да би јој се поново издало Решење о репрезентативности на националном нивоу. Из тог разлога, Одбор за координацију НСПРВ-СОБ ће захтевати да се у Одбор за утврђивање репрезентативности кооптирају чланови из алтернативних синдиката који тренутно нису репрезентативни, али који имају репрезентативност на гранском нивоу (Синдикат запослених у социјалној заштити, Синдикат лекара и фармацеута, Независни синдикат полиције...), или да њихови представници буду присутни као посматрачи приликом утврђивања репрезентативности синдикалних централа на републичком нивоу. У сваком другом случају Одбор НСПРВ-СОБ ће контактирати и друге синдикате како би оспорили репрезентативност која се утврђује на нетранспарентан начин.

У очекивању позива на сарадњу, примите срдачан синдикални поздрав!

Београд, 11.04.2008.год.

Одбор за координацију
НСПРВ-СОБ

Хаџи Здравко М. Ковач, проф.

OKONČANA GNA

I ove godine GCE (Global Campaign for Education) je planirala zajedničku akciju u sklopu Globalne nedelje aktivnosti (GWA), kojom je pokušala, bar privremeno, objediniti sve članice GCE. Cilj je bio da se pozove što više političara (i donosilaca odluka) svuda u svetu i da ih se pošalje "Natrag u školu" kako bi i oni učili o diskriminaciji kojoj su izložene pojedine marginalizovane grupe i pojedinci i naglasila važnost "Obrazovanja za sve" (EFA). Globalna nedelja aktivnosti održana je u periodu od 21. do 27. aprila 2008. godine, a „Najveća lekcija“ 23.04.2008. godine.

GCE je neprofitna asocijacija sastavljena od brojnih organizacija civilnog

društva, koja uključuje NVO, sindikate prosvetnih radnika, ekumenske i humanitarne organizacije. GCE se zalaže da svi dobiju šansu za osnovno obrazovanje. GNA je i prošle godine bila organizovana u više od 100 zemalja sveta, a Veliki čas je obuhvatio preko 2 miliona učenika koji su bili u prilici da se direktno obrate liderima u svojim zemljama. Među njima bilo je i 15 predsednika država.

GNA ima za cilj da, već sada, upozori na ugroženost milenijumskih razvojnih ciljeva, iako je rok za njihovo ostvarivanje 2015. godina. Ovo je i prilika da podsetimo na probleme koji se javljaju u njihovom ostvarivanju, a naročito na dva od njih, koja se direktno tiču obrazovanja.

MILENIJUMSKI RAZVOJNI CILJEVI (MDG)	TREKUTNA SITUACIJA
1. Iskoreniti krajnje siromaštvo i glad: smanjiti broj siromašnih za polovinu do 2015. god	Svaki šesti čovek (više od milijarda ljudi „živi“ sa manje od 1 dolar dnevno). Nažalost, hrana je samo u protekloj godini poskupela za više od 50%, a u protekle tri godine za preko 80%. Neke zemlje koje su bile izvoznici hrane sada je nemaju dovoljno za svoje potrebe.
2. Postići univerzalno osnovno obrazovanje, odnosno omogućiti da sva deca (i dečaci i devojčice) završe osnovnu školu do 2015. god.	Preko 105 miliona dece školskog uzrasta ne pohađa školu. Jedno od 3 upisana deteta će ili napustiti školu ili je neće završiti.
3. Promovisati jednakost polova, odnosno ujednačiti obuhvat dečaka i devojčica na svim obrazovnim nivoima do 2015. godine.	3/5 od neupisanih potencijalnih školaraca su devojčice (disparitet je preko 20.000 na štetu devojčica). Samo polovina zemalja u razvoju ima podjednak broj dečaka i devojčica u osnovnoj školi, a samo 20% zemalja su ostvarile jednakost polova na nivou srednjeg obrazovanja.
4. Smanjiti smrtnost dece, odnosno smanjiti broj dece koja umiru pre pete godine	Preko 30.000 dece nepotrebno umire svakog dana u neuhranjenosti i dijareji, dakle, uzroka koji se lako mogu eliminisati.
5. Unaprediti kvalitet materinstva, odnosno smanjiti broj žena koje umiru u trudnoći i na porođaju.	Najmanje jedna žena u minuti umire prilikom porođaja, dok je smrtnost u periodu trudnoće 100 puta veća u siromašnim zemljama nego u bogatim.
6. Boriti se protiv HIV-a, malarije i drugih bolesti, odnosno smanjiti i zaustaviti širenje ovih bolesti.	Preko 40 miliona ljudi živi sa HIV-om, a preko milion ljudi umire godišnje od malarije. Nažalost, to su većinom mladi ljudi na afričkom kontinentu.
7. Osigurati zdravu životnu okolinu i do 2015. godine smanjiti na polovinu broj ljudi koji piju neispravnu vodu i nemaju osnovne sanitarne uslove.	Više od milijardu ljudi pije nezdravu vodu, a 2,6 milijarde nemaju osnovne sanitarne uslove.
8. Razviti globalno partnerstvo za razvoj: označiti posebne probleme nerazvijenih zemalja, rešavati dužničke probleme zemalja u razvoju.	Pomoć nerazvijenim zemljama bila je u prethodnoj godini manja od 13 milijardi dolara, iako je Svetska banka procenila da je za ove potrebe neophodno obezbediti bar 100 milijardi dolara godišnje. Siromašnim zemljama oprošteno je svega 10% duga.

Školski sindikati su učestvovali u Akciji, uglavnom, na dva načina; bilo pozivajući lokalnih političara da ih posete i učestvuju na Velikom času i/ili predstavljajući akciju u lokalnim medijima. Mnogi od njih su se opredelili na to da poruke o "Obrazovanju za sve" pošalju brojnim političarima (i donosiocima odluka), kolegama, roditeljskim organizacijama i drugim zainteresovanim u svojim sredinama.

NSPRV se nada da će aktivnosti brojnih školskih sindikata podstaći što više lokalnih organizacija civilnog društva da i ubuduće učestvuju u GNA i u "Obrazovanju za sve". Očekuje se da je 23. aprila ostvaren novi svetski rekord na "Najvećem času" i da je „Najveća lekcija“ uspeša.

O rezultatima ćemo Vas svakako pravovremeno obavestiti.

„Vreme je za učenje!“
„Kvalitetno obrazovanje za sve“
„Okončaj diskriminaciju“

prof. Hadži Zdravko M. Kovač

ZA ŠKOLU BEZ NASILJA!

Nastavlja se akcija prikupljanja potpisa za izmenu Krivičnog i „Krovnog“ zakona
Nastavak sa 1. str.

NSPRV smatra da se zaposlenima u školama i drugim javnim službama i državnim organima mora obezbediti status službenog lica u vršenju službene dužnosti. Iako se struka opire da ovi zaposleni dobiju status službenog lica, pa samim time da se napad na njih sankcioniše po Krivičnom zakonu, a ne Prekršajnom, i da imaju pravo i na odbranu, jer, bože mili, oni rade sa „normalnim“ građanima, pa im, stoga, na to ne pripada takvo pravo. Brojni slučajevi nasilja koji nejenjavaju, već se, po učestalosti i brutalnosti, množe, govore nam da smo, nažalost, ipak u pravu.

NSPRV je nakon uspešne javne prezentacije aktivnosti oko prikupljanja potpisa za Peticiju koja je u petak, 11.04.2008. održana na centralnom novosadskom trgu, ove akcije organizovao i u drugim vojvodanskim gradovima. Javno potpisivanje peticije održano je u: u Bačkoj Topoli u četvrtak, 17.04. ove godine na Glavnoj ulici br.

14 i u vremenu od 10 do 12 časova, u Subotici, u ponedeljak 21.04. na Trgu Cara Jovana Nenada u vremenu od 12 do 14 časova, u Somboru u utrak 22.04. na Trgu Svetog Đorđa br. 1 u vremenu od 10 do 12 časova. Organizovati će se javno potpisivanje i u Školskoj upravi Zrenjanin – najvećoj školskoj upravi u Vojvodini, koja obuhvata škole članice NSPRV u sva tri banatska okruga.

NSPRV se ovom prilikom zahvaljuje svima koji su podržali ovu našu akciju. Velik broj članova drugih sindikata, koji su potpisali peticiju su potvrdili činjenice da batine nemaju sindikalnu obojenost, već da su gotovo pravilno raspoređene i na članove i nečlanove sindikata i ne biraju žrtvu po principu pripadnosti nekoj sindikalnoj centrali.

Sve informacije i formulare peticije možete preuzeti i sa našeg web-site-a: www.nsprv.org i molimo Vas da nam na našu kancelariju – Som-

bor, Trg Svetog Trojstva 1/16 dostavite poštom originale (ne faksom) ili na kancelarije sindikata u Novom Sadu i Zrenjaninu.

Pridružite se da učinimo školu (i druge javne ustanove) mestima bezbednim za sve!

Hadži Zdravko M. Kovač, prof.

НЕЗАВИСНИ СИНДИКАТ
ПРОСВЕТНИХ РАДНИКА
ВОЈВОДИНЕ

НСПРВ
www.nsprv.org

**За школу
без насиља!**

тел/факс: 025/ 420-093, 27-524
e-mail: sindiso@ptt.yu

КОЛИКО СЕ ПОЗНАЈЕМО

Покрајински секретар за прописе, управу и националне мањине др Тамаш Корхеџ је говорио о завршетку снимања и почетку емитовања завршних такмичења квиза „Колико се познајемо“, који се одвија у оквиру пројекта Афирмација мултикултурализма и толеранције у АП Војводини, а који ће бити емитован на првом каналу РТВ Војводина, током наредних осам викенда. Иначе, овај квиз заједнички реализују Покрајински секретаријат за прописе, управу и националне мањине и РТВ Војводине.

Корхеџ је подсетио да у реализацији квиза „Колико се познајемо“ учествује 96 екипа из средњих школа из Војводине, те да су млади показали велико интересовање, као и завидно знање из културе, историје и традиције народа који живе на овим просторима. Награде које се ове године додељују победничким екипама су много веће него претходних година, а две најбоље екипа добиће као награду путовање у Европску унију, јер је политика наше земље усмерена ка европским интеграцијама, а млади људи могу да схвате овакве тенденције само уколико се директно упознају са начином живота и обичајима земаља у које ће путовати.

МОЈИЋ СА ПРЕДШКОЛЦИМА

Покрајински секретар за демографију, породицу и друштвену бригу о деци Новка Мојић састала се 24. април у Зрењанину са директорима предшколских установа Средње-банатског округа. Повод састанка био је подела књига „Дете има право да зна своја права“, које су намењене најстаријем предшколском узрасту, како би се малишани већ од најранијег узраста упознали са својим правима. Ова књига коју је Секретаријат штампао у тиражу од 21.000 примерака, намењена је и одраслима, јер садржи оригиналан текст Конвенције о правима детета. Књига је штампана на свим језицима који су у службеној употреби на територији АП Војводине.

Током састанка било је речи о проблемима са којима се сусрећу предшколске установе, преваходно због недостатка закона који регулише ову област. Покрајински секретар Новка Мојић је истакао да ће ресорни секретаријат пружити сву потребну стручну помоћ и материјалну подршку, у складу са могућностима Извршног већа АП Војводине, како би се решио део проблема ових предшколских установа.

АКРЕДИТОВАНО ПРВИХ 11 ФАКУЛТЕТА

У Војводини акредитована четири државна и један приватни факултет

Уверење за акредитацију у првом кругу добило је пет факултета у Војводини и шест факултета Београдског универзитета. Од новосадских државних факултета зелено светло за рад добили су Факултет техничких наука, Природно-математички факултет и Технолошки факултет у Новом Саду, као и Грађевински факултет у Суботици. Акредитован је и приватни новосадски Факултет за правне и пословне студије. То је први приватни факултет у Србији који је поднео и добио уверење за акредитацију. Међутим, војвођански државни факултети још увек нису платили накнаду за акредитацију јер се надају да ће „цех“ за државне факултете и њихове студијске програме измирити држава, као оснивач. – Ради се о

веома чудној ситуацији, када се од буџетских установа тражи да плате Министарству просвете уверење за акредитацију. То је, у ствари, повраћај средстава.

„Министарство је у свом буџету требало да предвиди те трошкове како би државним факултетима помогло приликом акредитације. Још увек немамо званичне податке како ће министарство решити тај проблем. Покрајински Секретаријат за образовање подржао је захтеве факултета да оснивач плати трошкове акредитације. Ако пак академске установе то буду морале саме урадити, значи да ће та средства морати да буду „одузета“ од опреме или од плата професора“ рекао покрајински секретар за образовање Золтан Јегеш.

ЈЕГЕШ ПРИМИО ШПАНСКЕ НОВИНАРЕ

Групу новинара из водећих шпанских медија, који бораве у посети Србији, примили су 24. априла 2008. год. у ИВ Војводини покрајински секретари; за информације Милорад Ђурић и за образовање и културу др Золтан Јегеш. Госте је предводио Хосе Луис Гонзалес Валве, представник Европске комисије у Мадриду. Домаћини су упознали госте са специфичностима Војводине у областима које су из њихових ресора.

Покрајински секретар за информације Милорад Ђурић, говорећи о специфичностима Војводине као регије, истакао је њену вишејезичност и мултикултуралност. „У Војводини је језичка слика изузетно хетерогена, по чему је она регион специфичан не само у Србији, него и на Балкану, па и у Европи. Овде живи 26 националних заједница“ рекао је секретар Ђурић. Војводина је специфична и по томе што је у службеној употреби шест језика националних заједница (српски, мађарски, словачки, русински, румунски и хрватски). Говорећи о информисњу на језицима националних заједница, Ђурић је подсетио и на законску регулативу којом су још 2000. године медији одвојени од државе. У том процесу АПВ је своја оснивачка права у медијима који излазе на језицима националних мањина, пренела на националне савете и на тај начин им препустила право управљања. Пошто се ради о медијима који не могу комерцијално да послују, секретаријат их, из својих буџетских средстава, дотира како би и у овој области била очувана мултијезичност. Што се тиче електронских медија, у Војводини функционише јавни сервис, РТВ Војводина, а његов други канал намењен је програмима на језицима националних заједница, објаснио је Ђурић и до-

дао да постоји и значајан број локалних медија који свој програм емитују на језицима националних заједница.

О специфичностима система образовања у Војводини, говорио је секретар за образовање и културу др Золтан Јегеш, који је нагласио да је и ова област у функцији очувања специфичности покрајине, њене мултинационалности и мултијезичности. Навео је да у Војводини има 600 школа, од којих су 127 средње, док се високо школовање стиче на 14 факултета Универзитета у Новом Саду и неколико приватних факултета. Истакао је и да у специфичност школовања у Војводини спада и законска обавеза формирања одељења за 15 ученика, на језику за који они покажу интересовање. Покрајински секретар може да формира разреде и тамо где има и мањи број ученика, казао је Јегеш, и навео пример одељења са свега четири ученика за која је организована настава. Специфичност организације школства у покрајини је и у томе да се у 300 школа настава одвија на два језика, а да постоје и школе где се настава одвија и на три језика. Секретар Јегеш је као посебност Војводине навео и одлуку Скупштине АП Војводине, којом су основани заводи за развој културе Мађара, Хрвата, Словака, Румуна и Русина.

Шпански новинари показали су интересовање за начин формирања одељења на матерњем језику у војвођанским школама и за мање од 15 ученика, као и за питање евентуалне економске неуједначености у привредном развоју, када су националне мањине у питању. Такође их је занимало колико се у Војводини, осим српског, познају језици других националних заједница, као и питање постојања и заступљеност мешовитих бракова на овим просторима.

РИТАМ ЕВРОПЕ

Ове године одржана је манифестација „Ритам Европе“, којом се у Новом Саду традиционално обележава 9. мај – Дан Европе – Дан победе над фашизмом. „Ритам Европе“ је, као и прошле године, организовао Студентски културни центар уз подршку Канцеларије за европске послове ИВВ. У организацију се ове године укључило и Европски покрет Србије – локално веће у Новом Саду.

Директор Канцеларије за европске послове Предраг Новиков рекао је да су се институције ИВВ Војводине укључиле у обележавање Дана Европе, који у ствари „представља Дан будућности“. „Кроз садржаје одржаних манифестација грађанима Новог Сада и Војводине упућене је позитивне поруке о Европи, која отвара нове могућности за повезивање“. Оне су у великој мери усмерене према младима. „То је, уједно, прилика да се једна добра, позитивна енергија одржи у нашем граду“ поручио је Новиков.

Овогодишњу манифестацију посетило је више од 10 хиљада људи. Поред музике, DJ перформанса, осликавања панона на тему Дан Европе, одржано је више концерата са извођачима из Новог Сада, Велике Британије и Јерменије; концерт панк бенда „Демнед“ из Велике Британије, наступ три новосадска панк бенда, концерт класичне музике новосадске младих музичара окупљених у „Агори“ који су извели португалски фадо, Александар Дујин је извео „Виртуелно путовање кроз Европу“, а запажен је и концерт класичне музике јерменског соло-виолинисте Хацатура Алмазјана, кога је, на виолинама, пратило 20 музичарки из Србије.

ŠTA TO ŠTAMPA GSPRS „NEZAVISNOST“

(Nastavak sa 1. strane)

Mt. 7.3. Lk. 6.41

„Zašto vidiš trun u oku brata svog, a brvna u oku svom ne primećuješ“

Doduše, i drugi tekstovi, a naročito iz rubrike „Datum“ i naslovnice govore da GSPRS „Nezavisnost“ suprotno od deklarativnog zalaganja za ravnopravnost, versku, rasnu polnu i drugu neutralnost, sve dublje tone u klerikalizam i kvazipravoslavlje. Dakle, upravo ono protiv čega su se, navodno, i borili. Rubrika „Datum“ proteže se na čak dve strane i u njoj se navode poruke Prve svetosavske pedagoške akademije koje govore u prilog klerikalizaciji GSPRS „Nezavisnost“, a nekakva svetosavska beseda, nepoznatog autora, toliko je nesuvisla da joj sigurno nije mesto u listu sindikata prosvetnih radnika, već u nekom enigmatičkom veseljačkom uglu neke kvazienigmatike, jer je, i pored najbolje volje, logičan razum ne može apsorbovati.

Strane 4, 5 i 6 su obeležene kao rubrika „Osvrt“ i na njima su se raspisali novi predsednik, nova potpredsednica – g-đa Budimka Palija Čikarić i Slavko Derenj, a tu se nalaze i tekstovi, ponovo Društva pedagoga i Jasmine Bouali Stanojković, predsednice Odbora predškolskih ustanova i Maje Aleksandrović, profesora engleskog jezika. Novi predsednik obrazlaže „šta smo dobili štrajkom“, pokušavajući da opravda jedne neuspešne pregovore, koji će, sasvim sigurno, zaposlene, po prvi put, ostaviti bez realnog rasta plata, kao nešto što se maksimalno moglo ostvariti. Konstatuje da je važno da su svi, kako on kaže, reprezentativni sindikati sinhronizovano delovali u najvećem štrajku u istoriji u srpskom obrazovanju. Očigledno on i ne zna za štrajkove iz 1992., i 1997. godine, kada je gotovo 1700 škola štrajkovalo sa potpunom obustavom rada, a ne, kao ovaj put, sa problematičnim brojem učesnika i sa minimumom procesa rada. U teoriji i praksi, štrajk se uvek definiše kao obustava rada, koju organizuju zaposleni u smislu zaštite svojih prava. Nema štrajka, a da se radi. Doduše, kad su drugi organizovali ove štrajkove, uvaženi predsednik je sedeo duboko sklonjen „u zavetnici“ Samostalnog sindikata i njegove partije.

Iako je Glavni odbor u subotu, 08.12.2007.g. prihvatio, delom i zbog argumentacije koju je on na toj sednici izneo, da prihvati Protokol i okonča štrajk, predsednik je u ponedeljak sam sebe demantovao u sredstvima informisanja, a već u utorku potpisao Sporazum. Teško stečeno bratstvo i jedinstvo tri sindikata puklo je već na prvom koraku, jer USPRS nije potpisala ni ono što je i sama tražila. Iz tog razloga g-din Živanović „prosipa žuč“ na Uniju, kao da i nije bio siguran kako će postupiti. Potpuno druga je priča učešće SOS-a i kolege Pavlovića, koji je iskoristio naivnost, prvenstveno GSPRS „Nezavisnost“, ali i USPRS da bi trenutno stabilizovao situaciju u svom sindikatu i pokušao eroziju, koja je neminovna i nezaustavljiva da uspori kroz ovakvu sindikalnu akciju. Kraj komentara „Šta smo dobili“ novi predsednik koristi da bi još jednom delio sindikate na velike i male i da bi još jednom naglasio da je budućnost samo u reprezentativnim, samo nije rekao čime će njegov sindikat utvrditi reprezentativnost. Da li tu misli i na naše pristupnice?

Strana 6., rubrika „Osvrt“ po treći put, posvećena je sednici Glavnog odbora održanoj 20.12.2007.g. i tekstu u kojem Budimka Čikarić Palija, inače nekadašnja predsednica RKO NSPRV za ŠU Novi Sad, koja je isključena iz Sindikata zbog krađe sindikalne imovine, a sada kao predsednica Pokrajinskog odbora GSPRS „Nezavisnost“ prepisuje, u celosti, saopštenje Tomislava Živanovića od 20. decembra, tada v.d. predsednika. Verovatno sve u smislu pravovremenog informisanja članova, iako su to inkrimisano saopštenje već ranije distribuirali u formi saopštenja po svim školama, članicama NSPRV. Kako će dobar deo ovih navoda inače biti u argumentaciji u krivičnim postupcima koji su podneti protiv Budimke Čikarić Palija, Slavka Derenja i Tomislava Živanovića, bespredmetno je, zasad, demantovati ove navode, jer oni to, u suštini, i ne zaslužuju, pošto se ne radi o nikakvim argumentima,

već o lažima i klevetama.

Na kraju krajeva, komentar je napisao g-din Hadži Zdravko M. Kovač pod imenom komentara „Kad lažu-lažu“. Na ova spisanija doduše, treba reći da u tzv. „Biltenu“ nemaštiviti autori tekstova sami sebe prepisuju, pa se tako ponavljaju na više mesta, floskulama poput „vredanja inteligencije“, „sindikalni puč“, „žuti sindikati“, „manipulacije“, „novi sindikat“, „sindikalne avanture“, „privatni sindikati“ i sl., vrteći se u krug, ponavljajući neistine, valjda u očekivanju da će sami sebe ubediti da je možda i tako.

Na strani 7, tekst o regionalizaciji GSPRS „Nezavisnost“ ili, valjda, decentralizaciji, preskače sramotnu tzv. Skupštinu Regionalnog odbora GSPRS „Nezavisnost“ za Grad Beograd, koja nije imala legitimitet, koja nije verifikovala mandate svojih predstavnika u Glavnom odboru, i čija je „na vrat – na nos“ izabrana predsednica Odbora već drugi dan podnela ostavku. Glavni odbor GSPRS „Nezavisnost“ nažalost je prihvatio ovu neregularnu skupštinu kao legalnu i regularnu. Šta više, predstavnice ove školske uprave je inaugurisao za šefove granskog sindikata. Tako je dr Tomislav Živanović, koji inače, kao uostalom i Jasmina Bouali-Stanojković nije izabran na toj Skupštini, postao predsednik Granskog sindikata, a predsednica RKO ŠU za grad Beograd Tatjana Puđa podnela ostavku pod pritiskom, meni nepoznatih lica, ali neko sasvim sigurno zna zbog čega je ona to uradila.

Na strani 8. u rubrici „Aktuelno“, Budimka Čikarić Palija je „raspalila“ po Pokrajinskom sekretarijatu za obrazovanje i kulturu, kao glavnim i najodgovornijim za stanje u ETS „Mihajlo Pupin“ Novi Sad, zaboravljajući da je, upravo po njenim savetima, sindikat „Nezavisnost“ ove ugledne škole odstupio od principa solidarnosti i pojavio se u ulozu štrajkbrehjera, podržavajući direktoricu koja je dobila svega 10 glasova od oko 200 zaposlenih u školi i koja je prva u Srbiji uvela sa ulice nove nastavnice da bi zamenila one koji su u štrajku, pa šta je to ako nije uloga štrajkbrehjera?

Jedinu pažnju koju su nam privukli neki delovi tzv. Biltena su 10. i poslednja strana. 10. strani Budimka Čikarić Palija piše o vrlo važnom skupu u ETS „Mihajlo Pupin“, kako to ona kaže, pod motom „I posle četvrtog udara smo se uspravili“. Nejasno je od čega se to uvažena g-đa uspravila, kada je u sindikatu nepunih 5-6 godina i nema pojma šta smo mi to radili tih davnih devedesetih godina, odnosno 89., 90. i 92. godine. Naime, GSPRS „Nezavisnost“ je prvi put osnovan 1992. godine, dakle pune tri godine nakon Sindikata prosvetnih radnika Vojvodine. Doduše, otkud bi to gospođa Palija Čikarić znala, i ona je tad bila u Samostalnom sindikatu. Međutim, jedno je sasvim sigurno, a to je da se vrh Sindikata „Nezavisnost“ okupio u ovoj novosadskoj školi kako bi objasnio članstvu u toj školi ko je to sve vršio udare i pučeve u „Nezavisnosti“. Tako su, kao krivci okarakterisani Nada Šević, jedan od osnivača našeg sindikata, ali indirektno i Sindikata „Nezavisnost“, pa zatim Aleksandar Đukić, koji je „po zadatku stranke, došao da sruši Sindikat „Nezavisnost““. Zatim se u tekstu pominju Gromović Nenad i Slavko Zorić i, na kraju, Zdravko Kovač i Ranko Hrnjaz. Tako su se u istom košu našli svi – i oni koji su dobrovoljno otišli (kao Gromović i Zorić), ili Đukić, kome je objena kancelarija, promenjena brava, oteta arhiva i dokumentacija i Kovač, koga od prvog dana izbora za predsednika grane ruše metalci i UGS „Nezavisnost“, uz pomoć svojih ljudi u grani. Tako da se upravo izvršeni puč tretira kao odbrana od puča, a odlazak onih koji su, defakto, isterani, tretira kao odlazak iz razloga što nisu uspeali da sruše tako moćnu organizaciju kao što je GSPRS „Nezavisnost“.

Autorica teksta stavlja na doživotnom predsedniku UGS „Nezavisnost“ Branislavu Čanku u usta reči poput paradoksalnih izjava da je Kovač vodio i Sekciju mladih i Sekciju žena, ali i klevete da je „rukovodstvo NSPRV „Nezavisnost“ imalo čak 2 tajna računa i da je to bio privatni sindikat ove dvojice imenovanih. Napadima i obračunima sa već iste-

ranim, isključenim članovima „Nezavisnosti“ pridružio se i uvaženi potpredsednik (u dva mandata) Zoran Stojilković, inače poznat kao član i kandidat Granskog sindikata hemije i nemetala (!), koji je ovu priliku iskoristio za dalje razračunavanje sa Kovačem i Hrnjazom.

I u ovom tekstu se pominju floskule, kao i na drugim stranama o „žutim sindikatima“, pa čak i uvredljive poput „neukih Srbijanaca kojima manipulišu isključeni članovi“. Na „tribini“ sudelovala je i Jasmina Bouali Stanojković, predsednica Republičkog odbora delatnosti predškolskih ustanova, po navodima autora, iako takav odbor nikada i nije postojao u GSPRS „Nezavisnost“. Autorica teksta, doduše, time pokazuje da joj je nepoznata struktura organa, pa čak i ime organa u sindikatu u kome je potpredsednik. Nastranu nesuvisle izjave i tekst koji bi, sasvim sigurno, da bi pisмени zadatak nekog od njenih učenika, njen kolega iz srpskog jezika ocenio vrlo niskom ocenom.

Poslednja strana, po drugi put - aktuelnosti, naslovljena kao tekst „Otišle krivične prijave protiv bivših lidera Zdravka Kovača i Ranka Hrnjaza“, na kojima se skenirano daje prva i poslednja strana tužbe za privremenom merom protiv NSPRV „Nezavisnost“, organizacije koja više ne postoji, jer je NSPRV podneo zahtev za njeno brisanje, a GSPRS „Nezavisnost“ u međuvremenu osnovao (!!!?) svoj Pokrajinski odbor GSPRS „Nezavisnost“ za Vojvodinu i Ranka Hrnjaza kao predsednika tog sindikata. Inače, i ova „tužba“ je distribuirana po svim školama kao završena i presuđena stvar, čime su oni koji su je distribuirali počinili krivično delo, što ih nije omeo da to još jednom ponove i preko Biltena. O svemu ovome pisano je i u vojvodanskim medijima, a konačnu reč, svakako će reći sud.

I na kraju, šta reći. Čak i novi autori nisu uspeali do kraja da pokvare koncepciju lista koji je ustanovio i šest godina uređivao Hadži Zdravko M. Kovač. Međutim, nivo tekstova, nepismenost, bezbrojnost štamparskih, logičkih, lingvističkih i drugih grešaka, nastranu od profesionalnog tehničkog uređenja, ovom kvazibiltnu ne mogu obezbediti pralaznu ocenu, a iznošenje prljavština, kleveta, laži, nipodaštavanja i svega ostaloga, čega ima u neograničenim količinama više govori o autorima teksta, nego o onima o kojima ih oni navodno žele informisati. Redakciju lista čine potpredsednik Miladin Vasiljević, Budimka Čikarić Palija i potpuno je nejasno kako se u ovom društvu našla g-đa Mirjana Gaj, jer, radi se o osobi koja, sasvim sigurno, nema nikakvih dodirnih tačaka sa ovom grupom.

Treba pomenuti i novog urednika rubrike „Statistika“ inače potpredsednika RKO ŠU Kragujevac, jer, upravo on „kompletira“ grupu vuda puča protiv Hadži Zdravka M. Kovača, koji su ga i organizovali, a sa ciljem da upravo oni zauzmu pozicije koje su pre njih imali Kovač i Hrnjaz. Mozak ove grupe je svakako Miladin Vasiljević. Ostaje nejasno da li je budućnost sindikata da ga vodio čovek koji je „već jednom nogom u penziji“. Međutim, iako su mu se, zasad, izjalovile namere da se nađe na mestu „prvog među jednakima“, te je opet u poziciji da opet bude (samo) potpredsednik i da gleda u leđa onome koga su za to mesto predodredili šefovi (čitaj: vlasnici) UGS „Nezavisnost“ ipak sam siguran da se on ni sada neće smiriti u svojoj nameri – da se u režiji sindikata preseli kod svoje porodice u Beograd.

Predsedniku (i gl. uredniku tzv. Biltena) dr Živanoviću, kome inače želimo svako dobro u ličnom i privatnom životu, sugerisemo da se kloni nezakonitih postupaka, da se oslobodi loših suflera i okane pisanja poput tekstova o „žutim sindikatima“ i „dezinformatoru“, jer oni više govore o njemu samom, nego li o onima o kojima navodno piše. Možda je on u svojoj struci i stručan, ali se trenutno našao u poslu o kome je sasvim izvesno da vrlo malo zna. A sa ekipom koja ga je okružila, male su šanse da nastavi put koji je trasirao bivši predsednik i održi rezultate koji su napravljeni u prethodnom periodu.

Hadži Zdravko M. Kovač, prof.

ДОДАТНА УМЕСТО ДОПУНСКЕ НАСТАВЕ

Ученици све мање уче и са лошијим предзнањем долазе из основне школе, у којој наставници (пре свега математике) интензивно држе допунску наставу. Министарство просвете, директори школа и родитељи ученика врше пресију над предавачима да морају одржати одређени број часова допунске наставе, иначе не смеју давати слабе оцене. За то што ученици не желе да уче математику (јер им то касније наводно неће бити потребно) нису криви професори, већ друштво, а ако су професори нешто и скривили, скривили су толико што нису успели да заинтересују ученике.

Допунска настава, онаква какву заговара Министарство просвете и просветна инспекција и директори школа, у средњим школама је непотребна, контрапродуктивна, чак штетна. Са додатном наставом је сасвим друга ствар. У школи у којој радим „пронашли“ смо 10 ученика који воле математику. Четири професора раде са ових 10 ученика. То има смисла. Састајемо се суботом од девет до 12 часова, држимо предавања, решава-

мо са ученицима такмичарске задатке. Поред овога, свако индивидуално ради са својим ученицима преко недеље, кад стигне и колико може. Додатна настава – да, допунска – не.

Додатна настава омогућава и професору да учи. Нема бољег индивидуалног усавршавања у струци. Ниједан семинар не даје толико колико човек научи кад сам седне да учи и решава такмичарске задатке са разних нивоа такмичења, проналази своја оригинална решења, а доста учи и теорију. Наравно да много добију и ученици. Ако сваки од такмичара сам реши 100 такмичарских задатака има шансе да оде на државно (републичко) такмичење, а да би то остварио мора бити први на окружном због „квоте“. Да закључимо: никаква допунска настава у средњој школи, никакво два пута причање једног истог само зато што ђаци немају воље да уче. Сувише се бавимо лошим ђацима, којих можда и нема тако много, а биће их још и мање уз добро организовану редовну наставу.

Сава Исаков, професор из Кикинде

(ДИС)КОНТИНУИТЕТ У УЧЕЊУ ДРУГОГ СТРАНОГ ЈЕЗИКА

У основној школи „Светозар Марковић“, на Врачару, деца су некада учили руски језик, па је стигао, наравно и неопходни енглески језик. Некадашњег четвртог разреда (2003. године) одлучили су, уз благослов. Када је Министарство просвете дозволило, па касније и увело као обавезно, да се у основним школама уче два страна језика, родитељи директора школе, да деца поред енглеског језика, уместо руског, уче неки други страни језик. Како се у овој земљи стално за нешто гласа, тако је и тада директор организовао гласање „на брзину“ и вероватно само он и неколицина родитеља знају како је као други страни језик изабран баш шпански. Родитељи који су били скептични према свему томе, као и у већини других случајева, слегали су раменима, схвативши да се против ветрењача не вреди борити, а Министарство просвете је ћутало!

Деца су завршила осми разред и они који су уписали гимназије, где су такође, према програму Министарства просвете обавезна два страна језика, наишли су на оне ветрењаче. Наравно, Министарство просвете због немања стратегије образовања уопште није испратило генерацију „шпанца“ која завршава основну школу и

обезбедило им наставак учења шпанског језика и у средњим школама, односно континуитет учења другог страног језика! Чак и проблем са италијанским језиком од пре само неколико година њима није био за науку! Опет су чекали да се јаве неки родитељи и покрену „врзино коло“! Зашто да се они баве програмом учења шпанског језика у средњој школи, као логичним наставком градива из основне школе, као можда неће довољан број деце за организовање наставе (петнаесторо деце) уписати гимназије, па ће се томе надати из године у годину, а деца ће остати „ни тамо-ни вамо“, јер, нити ће научити шпански језик, нити неки трећи језик у средњој школи. Наравно остаје им „кец из рукава“, а то је полагање разредног испита из шпанског језика на крају школске године, и то у Филолошкој гимназији, без обзира на то што је и то против њихових прописа, јер како је могуће да деца полажу по програму Филолошке гимназије? Наравно, уз све то рачуна се да ће родитељи плаћати приватне часове шпанског и тако омогућити да деца положу испит!

Родитељи овог пута нису слегли раменима и помирили се са судбином, звали су Министарство просвете, покренули су „врзино коло“, које

се најалост још котрља, деца немају наставу, јер и поред свих излагања у сусрет појединих радника Министарства просвете и њихове искрене, или не, жеље да реше проблем ове деце и омогуће им наставак учења шпанског језика, ту су и, до сада заборављени, законски прописи који морају да се испоштују. Наиме, програм учења шпанског језика мора да буде званично одобрен и објављен, да би могао и да се примењује, а та процедура у Министарству просвете траје још од почетка школске године, па Вас, као родитељи молимо да нам помогнете и због будућих генерација објавите „нашу тужну причу“, како никада више родитељи не би ћутали и дозвољавали увођење новина у школе, због самовоље неколицине родитеља уз помоћ директора школе и Министарства просвете, пре него што добију доказ да ће то бити испраћено и на следећим нивоима школовања.

Нама родитељима прве генерације „шпанца“ остаје да се надамо да ће и уз помоћ медија престати у Министарству просвете сваког дана да искрсавају нови проблеми и да ће наша деца имати организовану наставу бар од почетка другог полугодишта!

Нага Мурковић, Београд

РАЗБИЈАЊЕ“ СИНДИКАТА

Павловић Бранислав, председник Синдиката образовања Србије (СОС) у Синдикалном поверенику „Рад“ од 31. марта 2008. године, објавио је чланак под насловом „Разбијање синдиката“, где је формирање нових синдикалних централа у образовању окарактерисао као разбијање синдикалног покрета. Синдикат образовања Београда и Независни синдикат просветних радника Војводине, подсећају председника Павловића да је он својим самовољним понашањем и представљајући само своје личне интересе, не узимајући у обзир захтеве и интересе запослених из образовања, створио од СОС синдикат који никог није представљао и заступао.

Оваквим понашањем довео је све запослене, а посебно ненаставно особље, да су најмање плаћени у односу на остале запослене у јавним службама. Зато су прво предшколске установе, па Синдикат образовања Београда, затим факултети и остали синдикати иступили из Синдиката образовања Србије.

То је уствари разбијање синдиката, а не повезивање слободних синдиката у јачу организацију у циљу бољег представљања и заступања интереса чланства.

Брајковић Слободан, генерални секретар СОБ
Драшковић Драган, председник СОБ

ДА ЛИ ЈЕ ВАШЕ МЕЗИМЧЕ ДАНАС ИЗМЛАТИЛО ПРОФЕСОРА?

Јуче је (01. априла. 2008. год. оп.ур.) у ОШ „Радоје Домановић“ у Крагујевцу ученица 6. разреда дневником ударила професора веронауке у главу, али, не без разлога!

Наиме, професор је ученици забранио да у току часа на свом мобилном телефону слуша музику и тиме омета остале ученике, па јој је и одузео мобилни и ставио га у своју торбу како би га предао разредном старешини у зборници. Али се утврђена ученица успротивила овом гнусном поступку професора и након отимања о торбу, узела дневник у руке и њиме млатнула безобразног професора у главу.

На разредном већу се поставило питање да ли је тројка из владања преоштра казна?

Моје дете неће ударити дневником у главу професора веронауке јер нисам желео да испаднем велики Србин смарањем мог детета да научи ко и шта је Бог, већ ми је прво стало да научи како треба да се понаша и да поштује људе око себе, а за попове и цркве ће се интересовати када га то буде интересовало.

Уопште, бахатост деце утицајних и богатих родитеља је у школским клупама много израженија него кад сам ја ишао у школу, па од њихових мезимаца не треба да страхују само другари из школских клупа, него и учитељи за катедром.

Још једном, ово је Србија!

Забринутни и оторчени родитељи

ЈАЧАЊЕ КВАЛИТЕТА И РАЗВОЈ ЉУДСКИХ РЕСУРСА

Економска школа из Сомбора успешно реализује пројекте

После реализације пројекта ЕУ „Примена НАССР стандарда у настави“ на првом конкурс, када је одобрено 28.588 евра бесповратних средстава од комисије Европске агенције за реконструкцију (ЕАР), Средња економска школа из Сомбора је поново успешно учествовала и у другом кругу конкурса под називом INTEREG III-A.

Реч је о пројекту под називом „Јачање квалитета и развој људских ресурса у угоститељству и прехрани“ укупне вредности 61.949 евра. Неопходна средства за сопствено учешће, у износу од 6195 евра, што је 10% вредности пројекта обезбедила је СО Сомбор. Партнер у земљи је Регионална привредна комора Сомбор а прекогранични партнер је школа „Bányai Julia“ из Баје. Пројектом управља Европска агенција за реконструкцију (ЕАР), а национални координатор је Министарство финансија. Пројекат је едукативног карактера и осим стручног усавшавања има за циљ јачање и унапређивање судских односа са комшијама из Баје.

У Покрајинском Извршном већу у Новом Саду, 29.06.2007. године директор Средње економске школе Драгомир Миљић је потписао Уговор о донацији између носиоца пројекта Средње економске школе и донатора Европске Агенције за реконструкцију, у циљу примања донације и почетка имплементације пројекта. У Баји су 12. јула 2007. године, сви партнери у пројекту потписали Уговор о прекограничној сарадњи.

Првим пројектом су обезбеђени технички предуслови за реализацију едукације, што је примарна активност другог пројекта. Наиме, кабинет куварства Средње економске школе је опремљен у складу са НАССР системом а опрема се користила у практичном делу обуке, када су полазници теоријска знања примењивали у припремању здраве и безбедне хране.

Треба нагласити да је пројекат непрофитног типа и да је његова главна функција побољшање комуникације и услова живота становништва једне и друге државе. Сарадња између школа одвија се на стручном плану, кроз размену искустава у организацији наставе и ученичка дружења како на културно-уметничком тако и на спортском пољу.

Активности пројекта се реализују кроз три радна пакета.

У оквиру првог радног пакета, активности су биле усмерене на анализу тренутног стања у угоститељству два прекогранична региона. Одржана су три округла стола и закључено је да је неопходно спровести едукацију о НАССР стандарду јер опасност по здравље људи долази путем ланца исхране где на различите начине постоји могућност контаминације која се може пренети и на коначан производ.

Улагањем у људске ресурсе, обезбеђује се боља хигијена хране а то директно утиче на повећање продуктивности региона. НАССР систем данас постаје услов и легитимација за међународну трговину храном. Тромесечне активности су успешно реализоване крајем септембра месеца. Све активности су објављене на web страници пројекта <http://seskoprojekt.gavangrad.net>.

Другим и трећим радним пакетом су обухваћене активности припреме и реализације едукације три циљне групе: менаџера у угоститељству, менаџера угоститељских кухиња и незапослених лица угоститељског профила. Едукација је обухватила теоријску и практичну обуку полазника. Набављена је опрема (информационо-комуникациона технологија) за реализацију едукације. Припремљени су приручници и формирана је стручна библиотека која обухвата литературу и мултимедијалне садржаје за потребе полазника обуке, предавача, ученика и професора школе.

Реализовано је студијско путовање у Мађарску, где су полазници обилазећи угоститељске објекте који послују у складу са НАССР системом имали прилику да се упознају са примерима добре праксе. Четрдесетак представника Западно бачког округа – успешни угоститељи, успешни предузетници, произвођачи хране – пекари и кувари и незапослена лица овог профила су имали прилику да се упознају са примерима добре праксе у Мађарској и применом НАССР система у угоститељским објектима прекограничног региона. Дobili су одговоре на многа питања која се односе на делатност којом се баве. Полазнике су пратили стручњаци за НАССР стандард који су уједно били и предавачи на обуци. Мишљење полазника, након ове посете Баји је да су ови стандарди, који ће постати и обавеза за наше угоститеље од 01. јануара 2009. године, врло достижни али уз велика улагања у опрему и кадрове. Сматрају да им је ово путовање драгоцено искуство и идеја водила за наредне пословне подухвате.

Активности пројекта ЕУ су промовисане на презентацији успешних пројеката у Темерину и на Сајму образовања у Баји, који је одржан у новембру месецу 2007. године под називом «Сањао/ла сам себи један свет...». Циљ Сајма је помоћ ученицима у избору занимања, припрема за успешну интеграцију на тржишту радне снаге, саветовање о могућностима доквалификације и преквалификације у оквиру и ван редовног школског система. Средња. На Сајму су се успешно представиле Средња економска школа и РПК из Сомбора.

Организоване су три еко радионице за сваку циљну групу. Циљ је пружање правовремених информација о изворима и могућностима заразе. Ризик се може смањити ако су тачке опасности идентификоване и ако је ризик смањен применом адекватних мера.

Након окончане едукације, полазницима су уручени сертификати.

Завршна конференција за медије и ширу јавност је одржана 28. марта 2008. године у Свечаној сали РПК Сомбор. Конференцији је присуствовала г-ђица Бојана Милићевић представница Министарства финансија и координатор за прекогранични програм МАЂАРСКА – СРБИЈА. Нагласила је да су пројекти које је

реализовала СЕШ Сомбор веома успешни и да се нада да ће и друге школе следити овај пример јер је тренутно у току нов конкурс за бесповратна средства у фондовима ЕУ, који су све већи.

Менаџер пројекта, г-ђа Мелита Даниловић је презентовала резултате рада пројекта који су промовисани и путем трезичне брошуре и захвалила се свим члановима пројектног тима на сарадњи.

Након завршне конференције, у Свечаној сали СЕШ Сомбор организован је Фестивал националних кухиња региона. Фестивал је први пут одржан прошле године са тежњом да прерасте у традиционалну манифестацију. Своје производе су изложили ученици средњих стручних школа предвођени својим професорима. Учествовале су: Школа „Bányai Julia“ из Баје, Средње економске школе из Новог Сада и Куле, Средња пољопривредна школа Сомбор и домаћини Средња економска школа Сомбор.

Поред ученика, излагачи су ове године били и предузетници угоститељске струке који су у оквиру пројекта «Јачање квалитета и развој људских ресурса у угоститељству и прехрани» похађали едукацију на тему «Оспособљавање потенцијалних и постојећих предузетника-угоститеља за примену међународног стандарда у производњи хране - НАССР-а». На тај начин се пројекат који је имао за циљ улагање у људске ресурсе повезао и нашао примену у резултатима претходног пројекта а један од резултата је и Фестивал националних кухиња региона.

Ова манифестација је означила званичан завршетак пројектних активности а очекивани резултати рада на овом пројекту су развој угоститељске делатности региона, увођење међународног стандарда НАССР у угоститељство и прехрану, мобилност радне снаге, повећање могућности стручног запошљавања као и продубљивање пријатељских односа и сарадње институција и појединаца два прекогранична региона.

Најталија Кајићанић, PR пројекта

ИЗВИЊЕЊЕ

Поштовани,

У 11. броју нашег Информатора, објавили смо текст „Средња медицинска школа Др Руџица Рип“ Сомбор у коме је омашком уместо аутора текста колегинице проф. Вере Глумац текст потписан иницијалима МЖ. Овом приликом још једном се извињавамо читаоцима и ауторки текста.

Редакција

ЗАРАДЕ МАЊЕ

Просечна зарада у Републици Србији, исплаћена у марту 2008. године, износи 42873 динара. У односу на просечну зараду исплаћену у фебруару 2008.

године, номинално је мања за 0,80%, а реално је мања за 2,36%.

Просечна зарада без пореза и доприноса у Републици Србији, исплаћена у марту 2008.

године, износи 30809 динара. У односу на просечну зараду без пореза и доприноса исплаћену у фебруару 2008. године, номинално је мања за 0,56%, а реално је мања за 2,13%.

ПЕРИОД МАРТ 2007. - МАРТ 2008.

Просечна зарада у Републици Србији, исплаћена у марту 2008. године, у односу на просечну зараду исплаћену у марту 2007. године,

номинално је већа за 18,60%, а реално је већа за 3,49%.

Просечна зарада без пореза и доприноса у Републици Србији, исплаћена у марту 2008. године, у односу

на просечну зараду без пореза и доприноса исплаћену у марту 2007. године, номинално је већа за 18,68%, а реално је већа за 3,56%.

ПЕРИОД ЈАНУАР - МАРТ 2007. - ЈАНУАР - МАРТ 2008.

Просечна зарада у Републици Србији, исплаћена у периоду јануар - март 2008. године, у односу на просечну зараду исплаћену у периоду јануар - март 2007.

године, номинално је већа за 19,29%, а реално је већа за 5,19%.

Просечна зарада без пореза и доприноса у Републици Србији, исплаћена у периоду јануар

- март 2008. године, у односу на просечну зараду без пореза и доприноса исплаћену у периоду јануар - март 2007. године, номинално је већа за 19,53%, а реално је већа за 5,41%.

	Просечна зарада		Индекси номиналних зарада		Просеч. зарада без пореза и доприноса		Индекси номиналних зарада без пореза и доприноса	
	III 2008	I - III 2008	III 2008/II 2008	I-III 2008/I-III 2007	III 2008	I - III 2008	III 2008/II 2008	I-III 2008/I-III 2007
Република Србија	42873	41803	99,20	119,29	30809	30004	99,44	119,53
Централна Србија	42855	41650	100,16	118,40	30809	29906	100,40	118,68
Војводина	42919	42218	96,68	121,74	30810	30271	96,93	121,89
Град Београд	53389	51781	100,92	116,44	38351	37127	101,35	116,59
Град Нови Сад	50013	48789	95,70	119,24	35838	34907	96,01	119,45

	Просечна зарада		Индекси номиналних зарада		Просеч. зарада без пореза и доприноса		Индекси номиналних зарада без пореза и доприноса	
	III 2008	I - III 2008	III 2008/II 2008	I-III 2008/I-III 2007	III 2008	I - III 2008	III 2008/II 2008	I-III 2008/I-III 2007
Севернобачки	39225	38541	97,14	117,33	28244	27730	97,20	117,16
Средњебанатски	40591	40130	94,97	124,50	29091	28744	95,03	124,59
Севбанатски	39072	38616	96,24	121,32	28056	27678	96,41	121,13
Јужнобанатски	43824	44788	93,70	126,39	31316	32109	93,53	126,64
Западнобачки	40657	39656	97,74	125,65	29511	28559	99,05	126,19
Јужнобачки	46513	45082	97,34	119,71	33348	32280	97,59	119,88
Сремски	40259	39501	99,98	120,71	28915	28321	100,38	120,99

Индекси реалних зарада без пореза и доприноса	III 2008/ II 2008	III 2008/ XII 2007	III 2008/ III 2007	III 2008/ Ø 2007	I-III 2008/ I-III 2007	I-III 2008/ Ø 2007
Република Србија укупно	97,64	86,50	103,49	100,05	105,19	98,72
Пољоп, шум и водопривреда	102,81	93,78	116,01	105,43	112,98	103,15
Рибарство	86,01	82,39	104,49	113,95	117,98	110,09
Вађење руда и камена	99,78	94,43	94,21	96,22	91,87	96,54
Прерађивачка индустрија	97,01	89,32	104,83	100,25	108,29	99,92
Произв ел енерг, гаса и воде	94,67	90,17	94,14	91,33	82,44	94,44
Грађевинарство	95,15	89,32	105,29	97,33	108,72	98,92
Тргов на вел и мало, оправка	99,47	96,61	110,43	106,83	109,38	105,10
Хотели и ресторани	99,89	91,84	106,14	103,67	109,97	100,59
Саобраћај, складишт и везе	96,98	97,42	94,23	100,37	105,83	102,17
Финансијско посредовање	93,27	75,67	91,82	91,67	93,43	89,86
Посл са некретн и изнајмљив	98,86	77,29	100,74	98,13	105,22	96,80
Држ управа и соц осигурање	94,94	86,87	94,24	93,83	98,27	95,62
Образовање	98,46	94,57	107,58	103,16	110,24	105,24
Здравствени и социјални рад	99,55	69,60	105,40	99,08	105,60	89,16
Комун, друшт и личне услуге	97,09	91,78	99,01	98,31	102,14	97,85

ТРОШКОВИ ЖИВОТА ПРЕСТИЖУ И ЦЕНЕ

Цене на мало роба и услуга у Републици Србији у априлу 2008. године у просеку су више за 1,1% у односу на претходни месец (цене роба више су за 1,2%, а цене услуга за 0,6%). У априлу 2008. године у односу на децембар 2007. године цене на мало повећане су за 3,9%.

Трошкови живота у Републици

Србији у априлу 2008. године у односу на претходни месец у просеку су виши за 1,8%. У априлу 2008. године трошкови живота повећани су за 4,9% у односу на децембар 2007. годину. Разлика између индекса цена на мало и индекса трошкова живота је последица различитог утицаја раста цена појединих артикала на формирање ових индекса.

Р. Србија - Индекс цена на мало	IV 2008 Ø 2007	IV 2008 III 2008	IV 2008 IV 2007	IV 2008 XII 2007
Укупно - са сезонским производима	109.5	101.1	112.0	103.9
Робе	111.8	101.2	114.8	104.7
Услуге	103.6	100.6	104.9	101.6
Р. Србија - Индекс трошкова живота				
Укупно	112.6	101.8	115.8	104.9
Исхрана	122.8	103.9	126.9	108.7

ŠTA SA NESTRUČNIM RADNIKOM ZAPOSLENIM NA NEODREĐENO VREME?

PITANJE: Da li zaposleni u školi koji je u 2005. godini navršio 10 godina radnog staža ima pravo na jubilarnu nagradu?

ODGOVOR: Zaposleni koji je u toku 2005. godine navršio 10 godina radnog staža ima pravo na jubilarnu nagradu. On to pravo ima na osnovu odredaba Posebnog kolektivnog ugovora za osnovne škole ili Posebnog kolektivnog ugovora za srednje škole („Službeni glasnik RS“, broj 53/99), koji su tada važili.

U slučaju da tom zaposlenom do danas nije isplaćena jubilarna nagrada, škola ima obavezu da to učini.

Ukoliko škola ne ispunji svoju obavezu, zaposleni će svoje pravo moći da ostvari preko suda, osim ako je nastupila zastarelost potraživanja (tri godine od dana dospelosti obaveze da se nagrada isplati).

Zaposleni koji je pravo na jubilarnu nagradu stekao posle 14. oktobra 2005. godine to pravo će ostvarivati u visini utvrđenoj u Posebnom kolektivnom ugovoru za zaposlene u osnovnim i srednjim školama i domovima učenika („Službeni glasnik RS“, broj 86/05), koji je stupio na snagu 15. oktobra te godine.

Mišljenje Ministarstva prosvete i sporta („Prosvetni pregled“ od 15. marta 2007. godine), iz kojeg proizilazi da istekom godine u kojoj je zaposleni navršio 10, 20 ili 30 godina radnog staža dolazi do gubitka prava na jubilarnu nagradu, nije utemeljeno u pravilnom tumačenju zakona i kolektivnog ugovora. To mišljenje ne treba uzimati u obzir, pošto će zaposleni koje je navršio 10, 20 ili 30 godina radnog staža uspeti da sudskim putem ostvari pravo na jubilarnu nagradu, na osnovu odredaba navedenih kolektivnih ugovora.

PITANJE: Da li se s direktorom škole zaključuje ugovor o radu na određeno ili na neodređeno vreme?

ODGOVOR: Školski odbor sa direktorom škole zaključuje ugovor o radu (ako se radi o licu koje neposredno pre stupanja na dužnost direktora nije bilo u radnom odnosu u toj školi) ili ugovor o uređivanju međusobnih prava, obaveza i odgovornosti (ako se radi o licu koje je neposredno pre stupanja na dužnost direktora bilo u radnom odnosu u toj školi).

Ugovor se zaključuje na određeno vreme, budući da mandat direktora traje određeno vreme – četiri godine od dana stupanja na dužnost.

Ovakvo shvatanje u skladu je s odredbom člana 48. stav 3. Zakona o radu („Službeni glasnik RS“, broj 24/05 i 61/05), iz koje proizilazi da direktor zasniva radni odnos na određeno vreme ako je trajanje njegovog mandata unapred utvrđeno.

Primena Zakona o radu u ovom slučaju je neophodno budući da Zakon o osnovama sistema obrazovanja i vaspitanja („Službeni glasnik RS“, broj 62/03, 64/03, 58/04, 62/04, 79/05 – dr. zakon i 101/05 – dr. zakon) ne sadrži odredbe o zaključivanju ugovora o radu sa direktorom ustanove. Razlog za to je taj što se u vreme njegovog donošenja u ustanovama za obrazovanje i vaspitanje nije zaključivao ugovor o radu, osim u slučaju zasnivanja radnog odnosa sa nastavnikom verske nastave. Pošto poseban zakon ne uređuje to pitanje, na materiju zaključivanja ugovora o radu sa kandidatima za zasnivanje radnog odnosa i s direktorom primenjuju se samo odredbe Zakona o radu.

Ako bude usvojen Predlog Zakona o izmenama i dopunama Zakona o osnovama sistema obrazovanja i vaspitanja, na zaključivanje ugovora o radu s direktorom ustanove, pored odredaba Zakona o radu, primenjivaće se i njegova odredba, koja glasi:

„Sa direktorom ustanove izabranom u prvom mandatu ustanova zaključuje ugovor o radu na određeno vreme, a u svakom narednom mandatu, ugovor o radu na neodređeno vreme.“

PITANJE: Da li zaposlenima u radnom odnosu na neodređeno vreme, koji ne ispunjavaju uslove u pogledu vrste stručne spreme za izvođenje nastave iz određenih predmeta, prestaje radni odnos?

ODGOVOR: Članom 111. stav 3. Zakona o osnovama sistema obrazovanja i vaspitanja („Službeni glasnik RS“, br. 62/03, 64/03, 58/04, 62/04, 79/05 i 101/05) propisano je da nastavniku, vaspitaču i stručnom saradniku prestaje radni odnos ako se u toku radnog odnosa utvrdi da ne ispunjava uslove, pored ostalog, i u pogledu odgovarajućeg obrazovanja, ili ako odbije da se podvrgne lekarskom pregledu.

Dakle, zaposlenima primljenim u radni odnos na neodređeno vreme, koji ne ispunjavaju uslov za izvođenje nastave iz određenih

predmeta u pogledu obrazovanja, i to se utvrdi u toku radnog odnosa, prestaje radni odnos.

PITANJE: Kako obezbediti mentora nastavniku psihologije kada u školi nema zaposlenog koji bi joj mogao biti mentor?

ODGOVOR: Na osnovu člana 5. stav 3. i 4. Pravilnika o dozvoli za rad nastavnika, vaspitača i stručnih saradnika („Službeni glasnik RS“, broj 22/05) nastavniku pripravniku određuje mentora direktor ustanove rešenjem, po prethodno pribavljenom mišljenju stručnog veća za oblast predmeta, s tim što za mentora može da odredi nastavnika iz druge ustanove iste vrste, ako u ustanovi nema odgovarajućeg lica.

Dakle, ako ustanova nema lice koje bi moglo biti mentor nastavniku psihologije, direktor će za mentora odrediti nastavnika iz druge ustanove iste vrste (druge škole), po pribavljenom mišljenju stručnog veća.

PITANJE: Da li će biti punovažna odluka o izboru direktora koju je doneo školski odbor kome je istekao mandat, a jedinica lokalne samouprave nije donela rešenje o imenovanju novih članova školskih odbora?

ODGOVOR: Odredbom člana 53. stav 2. Zakona o osnovama sistema obrazovanja i vaspitanja („Službeni glasnik RS“, br. 62/03, 64/03, 58/04 i 62/04) propisano je da članove organa upravljanja ustanove imenuje i razrešava skupština jedinice lokalne samouprave, a predsednika biraju članovi većinom glasova od ukupnog broja članova organa upravljanja.

Odredbom člana 54. stav 2. Zakona propisano je da se postupak za imenovanje članova organa upravljanja pokreće najkasnije dva meseca pre isteka mandata prethodno imenovanim članovima organa upravljanja.

Odredbom člana 59. stav 2. Zakona propisano je da direktor škole bira školski odbor na osnovu javnog konkursa, po pribavljenom mišljenju nastavničkog veća.

Dakle, članove školskog odbora imenuje skupština jedinice lokalne samouprave i imenovanjem novih članova prestaje mandat prethodno imenovanim članovima školskog odbora.

To konkretno znači da će, do imenovanja novog školskog odbora, postojeći školski odbor obavljati poslove iz svoje nadležnosti, uključujući i donošenje odluke o izboru direktora škole, i posle proteka mandata od četiri godine, jer škola ne može da obavlja svoju delatnost bez organa upravljanja.

PITANJE: Da li se radni staž ostvaren u obrazovnom i kulturnom centru radio-televizije može smatrati radnim stažom u oblasti obrazovanja i vaspitanja, kao uslovu za izbor direktora škole?

ODGOVOR: Odredbom člana 58. stav 4. Zakona o osnovama sistema obrazovanja i vaspitanja („Službeni glasnik RS“, br. 62/03, 64/03, 58/04 i 62/04) propisano je da za direktora škole može da bude izabrano lice koje ima visoko obrazovanje, licencu za nastavnika, pedagoga ili psihologa, položen stručni ispit za direktora ustanove i najmanje pet godina radnog staža u oblasti obrazovanja i vaspitanja.

Odredbom stava 6. istog člana Zakona propisano je da izuzetno od stava 4. ovog člana, ako se i na ponovljeni konkurs ne prijavi nijedan kandidat sa visokim obrazovanjem, za direktora osnovne škole može da bude izabran i nastavnik sa odgovarajućim višim obrazovanjem i najmanje 10 godina radnog staža u oblasti obrazovanja i vaspitanja, uz obavezu da položi ispit za direktora.

To konkretno znači da kandidat na konkursu za izbor direktora škole mora da ispunjava sve uslove propisane Zakonom i to u pogledu vrste i stepena stručne spreme, posedovanje licence i dužine radnog staža u oblasti obrazovanja i vaspitanja.

Pod radnim stažom u oblasti obrazovanja podrazumeva se radni staž ostvaren u ustanovi obrazovanja i vaspitanja, odnosno u dečjem vrtiću, osnovnoj ili srednjoj školi na poslovima vaspitača, nastavnika ili stručnog saradnika, nakon stečenog odgovarajućeg obrazovanja za te poslove.

Dakle, radni staž ostvaren u obrazovnom i kulturnom centru radio-televizije ne može se smatrati radnim stažom u oblasti obrazovanja, pa takav kandidat – učesnik konkursa ne ispunjava uslove za izbor direktora škole.

ЗА „МОБИЛНУ ГОЛОТИЊУ“ ЗАТВОР

Пакост или освета да се мобилним телефонима, преко и-мејла или на интернет шаљу голишави снимци познаника у Пољској ће убудуће бити кажњиви – с три године затвора. Министарство правде по хитном поступку припремило је предлог измена кривичног закона по којем за слање снимака секса или голишаве фотографије аутор мора обезбедити пристанак снимљене особе. У супротном – иде у затвор.

Како би учинило нешто не би ли пољски закони престали да каскају за новим информационим технологијама, министарство је навело случај 24-годишње Пољацине, којој се њен младић зимус осветио због разлаза тако што је њеним родитељима и познаницама послао снимак како воде љубав. Сцене секса с бившом девојком поставио је и на интернет, а девојка се обратила адвокатима и решила да га тужи суду. Како пољски закони не узимају у обзир револуцију у интернету и не предвиђају да постоје портали, као што су YouTube или пољска Vžuta, на које се без икаквих последица може поставити филм који неког понижава, министарство је предложило нов кривични закон који ће казнити ширења порнографског и другог компромитујућег материјала по интернету и преко мобилних телефона, а без пристанка особе која је на њима.

Пољаци поздрављају иницијативу министарства пошто су све учесталији случајеви, посебно у пољским школама, да неко само из глупог вица или обести пошаље тајно снимљене сцене познаника који се пресвлаче или наги спавају, сцене насиља и друге непримерне садржаје користећи мобилни, и-мејл или ММС поруке.

ЈАЈЕ ЛЕК ЗА ХИПЕРАКТИВНЕ УЧЕНИКЕ

Свако дете у кинеској основној школи добило је по једно јаје. У сваком тренутку мора да буде крај њега и не сме да га оштети или изгуби. Јаја, својеврсне кућне љубимце, дали су им учитељи како би их спречили у претераном дивљању током школских одмора. На то их је навела чињеница да се деца у последње време често повређују. Ученици у Основној школи „Јинкангјуан“ у граду Кунмингу јаје имају крај себе и за време наставе и током одмора.

„Због бриге за сигурност ученика, дошли смо на идеју да им дамо да чувају нешто изузетно крхко. Одлука је пала на јаја“ каже портпарол школе. „Сваки ученик мора да запише датум када је почео да чува јаје, а онај који га најдуже одржи целим, добиће титулу звезда јаја. Организовали смо и тимове инспектора како би били сигурни да су јаја све време била код њих. Сваки разред мора да преброји јаја бар једном дневно“ каже портпарол и додаје како су деца сада „многа пажљивија“. Нема више трчања по ходницима, скакања, тучњава ни плакања због разбијених колена. Чак и кад се пењу уз степенице, ученици то чине изузетно пажљиво. И остале школе у Кини размишљају о томе да уведу ову методу за обуздавање хиперактивних ученика.

АЈНШТАЈН ЧЛАН СИНДИКАТА

Како нас информише часопис Интернационале образовања (Education International), Albert Einstein је постао давне 1938. члан Америчке федерације наставника (Синдикат учитеља, високошколских наставника и јавних службеника). Отац теорије релативитета, је о значају и потреби синдикалног организовања, једном приликом рекао да; „сматра важним, управо неопходним, удруживање интелектуалаца, како због заштите властитог економског статуса, тако и - уопште говорећи - ради утврђивања утицаја у подручју политике“ („I consider it important, indeed urgently necessary, for intellectual workers to get together, both to protect their own economic status and, also, generally speaking, to secure their influence in the political field.“)

НАРУЧИО РАЊАВАЊЕ ДА БИО ИЗБЕГАО ПОСАО

Детективи шерифове канцеларије округа Френклин у држави Вашингтон саопштили су да је један мушкарац наговорио свог пријатеља да га упуца у раме како не би морао да оде на посао, извешава АП.

Денијел Куч је прво детективима рекао да је рањен у пуцњави из аутомобила док је цогирао, али касније је признао шта се у ствари догодило. Објаснио је да је хтео да се мало одмори од посла али и избегне тестирање на дрогу. Против њега ће се подићи оптужница за лажни исказ, а његов пријатељ је оптужен за непромишљено угрожавање.

ПРОФЕСОРКА ЕСКОРТ МАДАМ

Професорка социјалних наука дала је отказ у Средњој школи „Келам“ у Вирџинији након што су њени надређени сазнали да води ескорт агенцију. На једном интернет сајту, Мишел Дрол (33) изјавила је да се престала бавити ескортом дама, након што се запослила као професорка пре две године. Међутим, школски оци су сазнали да је током целе прошле школске године уговоре агенције с девојкама потписивала управо она, укључујући и онај с датумом 12. март 2008.

Након што је сазнала да у школи знају шта ради у слободно време, дала је оставку. У телефонском именуку се уз њено име и адресу стана у Вирџинији налази и адреса агенције „Penthouse VIP“, чији је она власник. У склопу агенције налази се најмање 20 различитих понуда под називима попут „Егзотичне старлете“, „Грешне заводнице“ или „Разигране девојке“. Док њен адвокат каже да Мишел не жели говорити за новине због договора са школом, у школи тврде да јој они „нису забранили да прича и да је сама одлучила да да отказ“.

Дролова још увек води агенцију, а то су потврдиле и девојке које су донедавно радиле код ње. Једна плесачица која се појављује на интернет страници агенције каже да је за Дролову радила око годину дана. Тврди и да је шефица покушала да се мање појављује у агенцији након што се запослила у школи.